

Прасето ми дай, че тогива!
Парички бройхъ азъ за него!

Малчо

Кой, ти ли? Парички? Крачуне,
кому ги продавашъ ти тѣзи?!

Но — млѣкъ, че тамъ онзи май
чу ни,
отъ кръчмата който излѣзе...
Кѣмъ насъ иде този приятелъ —
сега ще ни хване въ капана!
Дано пѣкъ не го е изпратилъ
на нашето кино стопана!

*

Наистина, предъ тѣхъ се озова
единъ човѣкъ съ каскетъ въ ржката
и съ най-приятелски слова
покани ги да влѣзатъ въвъ кръчмата.

Тамъ щѣлъ да ги почерпи по две-три
и харна работа ще имъ предложи, —
да ги зарине просто съсъ пари...
Спогледаха се и казаха: — може!

Когато пиха две, и три, и петъ
и зашумѣ имъ нѣщо въвъ главитѣ, —
човѣкътъ съсъ съмнителенъ каскетъ
изложи своитѣ проекти скрити:

Тазъ нощъ копачки той ще имъ даде,
и щомъ часътъ единъ-два стане, —
на тайно мѣсто ще ги заведе:
тамъ имало заровено имане!

Крачунъ и Малчо плеснаха ржце:
имане! Сбогомъ, бедность и несрета!
— Поздравямъ те, мой Малчо, отъ сърдце!
— Крачуне, ще ти купя петъ прасета!

*

Щомъ два часътъ удари,
и тримата другари,
усърдни иманяри,
потеглиха на пжтъ.

Каквото ще да стане,
туй пустото имане —
жълтици съсъ казани —
дано го отвлѣкатъ!